

Γειά σας παιδιά! Είμαι ο
Σκεψούλης. Θα σας
κάνω παρέα σε όλο το
παραμύθι. Πάμε να το
ακούσουμε;

Ένας πεινασμένος δράκος...

Μια φορά κι έναν καιρό σ' ένα βουνό πολύ ψηλό, πάνω από ένα μικρό χωριό, το σπίτι του ένας δράκος έχτισε και όλους τους φοβέριζε. Ήταν ψηλός, πολύ ψηλός, τόσο ψηλός που τα πόδια του ακόμη κι αν έσκυβε πολύ πάλι δεν μπορούσε να τα δει. Τόσο ψηλός που μέχρι να βάλει στο στόμα του φαϊ ξαναπεινούσε απ' την αρχή. Έτσι να χορτάσει δεν μπορούσε και δώστου απ' την αρχή όλο φαγητό ζητούσε.

Δράκος; Υπάρχουν
άραγε;

Όλο το χορτάρι έφαγε, μα και τα
φρούτα από τα δέντρα. Τα
πουλιά πέταξαν μακριά όταν τις
φωλιές τους τις έκανε μια χαψιά.
Κατσικούλες, προβατάκια και
αγελάδες έφυγαν μακριά μην
βρουν μπελάδες. Δύσκολες
μέρες ξημερώναν. Σε ό,τι κι αν
επιθυμούσε, υποταγή ζητούσε.
Οι χωριανοί που πολλή κάνανε
υπομονή, πείνα νιώσαν φοβερή.

Μια μέρα, που λέτε παιδιά, μαζεύτηκαν όλοι μαζί. Νέοι, γέροι, γυναίκες και παιδιά αποφάσισαν να κάνουν συνέλευση, που θα πει να συζητήσουν τον δράκο πώς θα τον νικήσουν.

Πρώτη μια σοφή γριά μίλησε:

« Ξέρετε παιδιά μου, μην με βλέπετε έτσι ζαρωμένη και γριά, ταξίδια έκανα πολλά σε πόλεις και χωριά. Ιστορίες άκουσα πολλές, μερικές ξεχωριστές. Μια από αυτές όμως ήταν η πιο ξεχωριστή απ' όλες. Ήταν σ' ένα όμορφο χωριό κάτι θηρία τρομερά. Το βιος όλων το ρήμαζαν, τους ανθρώπους τους ξεκλήριζαν. Έτσι μαζεύτηκαν οι χωριανοί και πήρανε μια απόφαση. Να πολεμήσουν όλοι μαζί ενάντια στα θηρία κι άμα τα νικήσουν να τα βάλουν να δουλέψουν για να μην τους ξανακλέψουν. Έτσι κι έγινε. Η ειρήνη ξαναγύρισε στο χωριό τους και τα θηρία πήραν των ομματιών τους» .

Πολύ έξυπνοι οι
χωριανοί! Τι λέτε και
σεις παιδιά;

« Μην ακούτε τι σας λέει. Την οργή του δράκου σκεφτείτε. Πάνω σας θέλετε να την δείτε; Πιο δυνατός είναι αυτός και σίγουρα και φθονερός». Αυτά είπε ένας γέροντας σκυφτός. Κι αμέσως πρότεινε: « Θα πάω εγώ να του μιλήσω κι ίσως να τον πείσω. Φίλο να τον κάνω και να τον γλυκάνω».

Δεν μου ακούγεται
και πολύ καλή
ιδέα. Εσείς τι λέτε;

Αφού το σκέφτηκαν λιγάκι είπαν όλοι με μια φωνή:« Σύμφωνοι».

Σαν γύρισε ο γέρος και τους μάζεψε, αμέσως τους τα μάζησε.

«Εμμ, κοιτάξτε να δείτε, δεν είναι και άσχημη η συμφωνία. Ένα βουναλάκι φαγητό θέλει την ημέρα. Δεν είναι και πολύ».

«Ένα βουνό;» φώναξαν όλοι μαζί αναστατωμένα.

« Μην φανταστείτε πολύ ψηλό , ένα βουναλάκι τόσο δα, μικρό. Σκεφτείτε το λιγάκι. Μήπως δεν μας συμφέρει; Όλο και κάτι για μας θ' αφήσει, θα δείτε πως θα μεριμνήσει».

Πώς σας φάνηκε
παιδιά τελικά η
συμφωνία του
γέρου και του
δράκου;

Πάντως καθώς τα έλεγε αυτά ένας νέος που άκουγε πολύ προσεκτικά πήρε τον λόγο να μιλήσει.

« Καλοί μου χωριανοί, σκεφτείτε το καλά. Όσο πιο πολύ τρώει ο δράκος τόσο πιο πολύ θα πεινάει, κι εμείς και τα παιδιά μας θα γινόμαστε όλο και πιο φτωχοί. Είναι η ζωή που θέλουμε να ζήσουμε;. Δώστε σε μένα τόξο και σπαθί στο δράκο να δώσω απάντηση σωστή».

Δεν ακούγεται
κακό!

Μήπως δεν ήταν
και πολύ καλή
ιδέα τελικά;

Οι χωριανοί την βρήκανε
πολύ καλή την πρόταση
του νέου αυτή. Έτσι αφού
το σκέφτηκαν λιγάκι τον
άφησαν να δοκιμάσει.
Με θάρρος, είναι αλήθεια
αυτό, ο νέος πήγε στην
σπηλιά, μα το σπαθί του
μόλις βγάζει ο δράκος τον
αρπάζει και σε κλουβί
μέσα τον βάζει.

Ο νέος πίσω δεν γυρνούσε και το χωριό ανησυχούσε. Τότε η σοφή γριά που πρώτη είχε μιλήσει τον λόγο πήρε και είπε: « Μην το σκέφτεστε πολύ, ένας δεν αρκεί. Την λύση θα την βρούμε αν συνεργαστούμε. Σχέδιο αν καταστρώσουμε μαζί θα τον γραπώσουμε.»

Χμμ, όλοι μαζί;
Τι πιστεύετε;
Γίνεται αυτό;

Η πρόταση αυτή τους φάνηκε σοφή.
Έτσι το σχέδιο τους οργανώσαν. Για
την σπηλιά του δράκου ξεκίνησαν και
το χωριό πίσω αφήσαν.
Όταν φτάσαν στο βουνό μάχη έγινε
μεγάλη. Όλοι μαζί ορμήξαν και τον
δράκο φυλακίσαν. « Αφήστε με
ελεύθερο και δεν θα σας ξαναπειράξω »
είπε ο δράκος με δάκρυα στα μάτια.

Έπιασε! Πολύ
έξυπνη η
γριούλα τελικά.
Τι λέτε και σεις
παιδιά;

« Αν θέλεις από το κλουβί να βγεις τότε να δουλέψεις πρέπει. Το φαί σου να κερδίζεις και την δύναμη σου για κακό να μην την χαραμίζεις. Να αρχίσεις να προσφέρεις και να μην μας καταστρέφεις». Ο δράκος με βαριά καρδιά την συμφωνία έκλεισε. Από τότε οι χωριανοί τον παρακολουθούσανε στενά μην τυχόν και κάνει καμία ζαβολιά.

Ζαβολιά; Τι λέτε
θα την έκανε αν
μπορούσε ή
πήρε το μάθημα
του;

Τι έγινε στο τέλος;

Τον νέο από το κλουβί ελευθερώσαν και γιορτή μεγάλη οργανώσαν. Το χωριό τους ξαναχτίσαν κι ότι φτιάχναν μοιραστήκαν. Σπίτια και δουλειές για όλους, για ποιητές και για μαστόρους. Και οι υπόλοιποι δράκοι; Δεν πλησιάζαν γιατί ξέραν πώς όσο έξυπνοι ή δυνατοί κι αν ήταν οι χωριανοί δεν θα αφήναν το βιος τους να το κλέψουν και να μην το προστατέψουν.

Σπίτια και δουλειές για όλους; Ωραίο ακούγεται. Σας άρεσε και σας παιδιά;